
JOKO TAHI

Maaliskuun 23 päivänä antamassaan tunnetussa haastattelussa ulkoministeri herra Miljukov kehitti „ohjelmaansa“ nykyisen sodan tarkoituksperistä. „Pravdan“ eilisestä numerosta ⁵ lukijat tietävät, että nuo tarkoituksperät ovat imperialistisia: Konstantinopolin valtaus, Armenian valtaus, Itävallan ja Turkin jako sekä pohjois-Persian valtaus.

Venäläiset sotilaat eivät siis vuodatakaan taistelutantereilla vertaan „isänmaan puolustamiseksi“ eikä „vapauden puolesta“, kuten lahjottu porvarillinen lehdistö meille vakuuttelee, vaan he vuodattavat vertaan vallatakseen vieraita maita pienen imperialistiryhmän hyväksi.

Niin ainakin herra Miljukov sanoo.

Kenen nimessä sitten herra Miljukov puhuu tuota kaikkea niin avoimielisesti ja kaikkien kuullen?

Ei tietenkään Venäjän kansan nimessä. Sillä Venäjän kansa — venäläiset työmiehet, talonpojat ja sotilaat — vastustaa vieraiden maiden anastamista, vastustaa kansoja kohtaan harjoitettua väkivaltaa. Siitä on kaunopuheisena osoituksena työväen ja sotilaiden

edustajain Pietarin Neuvoston, Venäjän kansan tahdon ilmaisijan, tunnettu „julistus“.

Mutta kenen mielipiteen sitten herra Miljukov siinä tapauksessa lausuu julki?

Ehkä koko Väliaikaisen hallituksen mielipiteen?

Mutta eilinen „Vetsherneje Vremja“⁶ sanoo siitä seuraavaa:

„Pietarin sanomalehdissä maaliskuun 23 päivänä julkaistun ulkoministeri Miljukovin haastattelun johdosta on oikeusministeri Kerenski valtuuttanut oikeusministeriön lehdistötietotoimiston ilmoittamaan, että siihen sisältyvä selitys Venäjän ulkopolitiikan tehtävistä nykyisessä sodassa on Miljukovin henkilökohtainen mielipide eikä lainkaan Väliaikaisen hallituksen katsantokanta“.

Jos siis uskotaan Kerenskiä, niin herra Miljukov ei ilmaise Väliaikaisen hallituksen mielipidettä sodan tarkoitusperiä koskevassa peruskysymyksessä.

Lyhyemmin sanoen: puhuessaan koko maailmalle nykyisen sodan anastuksellisista tarkoituseristä ulkoministeri herra Miljukov on lähtenyt paitsi Venäjän kansan tahtoa vastaan myöskin Väliaikaista hallitusta vastaan, jonka jäsen hän on.

Jo tsaarinvallan aikana herra Miljukov sanoi kannattavansa sitä, että ministerit ovat vastuussa kansalle. Me olemme samaa mieltä hänen kanssaan siitä, että ministerit ovat tili- ja vastuuvollisia kansalle. Ja me kysymme: tunnustaako herra Miljukov edelleenkin ministerien vastuuvollisuuden periaatteen? Ja jos hän sen edelleenkin tunnustaa, niin miksi hän ei eroa hallituksesta?

Tai ehkä Kerenskin antama tiedoitus ei ole.. tarkka?

Jompi kumpi:

Joko Kerenskin antama tiedoitus on väärä, ja silloin on vallankumouksellisen kansan saatettava Väli-aikainen hallitus järjestykseen pakottamalla se tunnustamaan kansan tahdon.

Tahi Kerenski on oikeassa, ja silloin herra Miljukovilla ei ole sijaa Väliaikaisessa hallituksessa, — hänen täytyy erota siitä.

Keskitietä ei ole.

*„Pravda“ № 18,
maaliskuun 26 pnä 1917
Pääkirjoitus*